

Uden titel, 2014 | Gouache på lærred, malet stålramme | 61 x 43,5 cm

Ni Nye Værker
Jesper Dyrehauge

Opening 30. January 2015 / 17.00 - 19.00

Exhibition 31. January - 7. March 2015.

Visit Tuesday - Friday 12.00 - 18.00 / Saturday 11.00 - 16.00

This exhibition has been kindly supported by

STATENS KUNSTFOND

WWW.GALLERIKANT.DK INFO@GALLERIKANT.DK

Scroll down to read the English version

Det er en stor fornøjelse at kunne præsentere "Ni Nye Værker" af Jesper Dyrehauge. Det er Dyrehauges første soloudstilling i galleriet. Jesper Dyrehauge mono-tasker. Og han arbejder med maleri uden egentlig at male. Hans kunstneriske arbejdsmetode er at lave gulerodstryk på ugrunderet lærred. Dyrehauge forklarer selv vejen dertil således: "Jeg var interesseret i at arbejde med maleri igen efter at have droppet det i min studietid. Jeg ville arbejde formelt med farven og lærredet, men ville undgå maleriets traditionelle gestik og penselstrøget, så jeg gik i gang med at teste alle mulige ting og sager og er så endt ved guleroden."

Ide, intention, gulerod, farve, hånd, lærred, blændramme og tiden er alle faktorer, der har indflydelse på det endelige resultat. Og til denne udstilling har Dyrehauge tilføjet endnu et element: Rammen. Han har valgt at indramme hvert enkelt værk med en stålramme; et nyt tiltag, som får trykkene til at fremstå som en slags objekter. Det hårde kolde metal, bemalet ofte i kontrasterende farver, indrammer de rå ubehandlede, stramt opspændte lærreder, hvorpå de tilnærmelsesvis cirkelformede og skarpt aftegnede farvespor fra guleroden ordner sig i geometriske rader og rækker. Dyrehauge er også kolorist. Han arbejder oftest med den samme farve i det enkelte værk, men lader den gerne graduere og virke med forskellig styrke.

Kompositionerne er spændt ud over lærredet som et hullet net eller som raster. I nogle billeder fremstår prikkerne på tværs af lærredet, i andre på langs. Undervejs i trykkeprocessen sker menneskelige fejl, og specielt i kanterne af lærredet ses, hvordan en tidlig forskydning får konsekvenser senere et andet sted i kompositionen. Vi har at gøre med en orden, der er der og som dog brydes.

Rasternettet, kendt fra bogtrykkets verden, er en af de centrale og oftest benyttede strukturer i den moderne og samtidige kunst. Fra Bauhaus til pop-art, fra minimalisme til op-art, er rasteret blevet anvendt som et visuelt element eller som et symbol på et bestemt system. Dyrehauge kalder sine værker demokratiske; der er intet hierarki, intet midtpunkt og ingen egentlig fortælling. Ingen prik er mere værd end den anden. Han arbejder langsomt og koncentreret, og hvert enkelt aftryk fra den givne gulerod kræver nøjagtig samme opmærksomhed og omhu. Der opstår i udførelsen en nærmest zenagtig tilstand, hvor gentagelsen og rytmen bliver til et betydningsfuldt element i værket. Netop der opstår præcis de små ryk og overraskelser, der giver værkerne deres særegne skønhed og energi. Således bliver form til indhold. Og rasternettet antager en udpræget æstetisk og visuel kraft. Det konceptuelle mødes i hans værker med det sanselige og haptiske.

"Ni Nye Værker" handler om perfektion og fejl, fejl i systemet og om kaos og orden.

It is a great pleasure to present "Nine New Works" by Jesper Dyrehauge. It is Dyrehauge's first solo exhibition in the gallery. Jesper Dyrehauge mono-tasks and he works with painting without actually painting. His artistic working method is to make carrot prints on unprepared canvas. Dyrehauge himself explains the way to this process: "I was interested in working with painting again after dropping it in my studies. I wanted to work formally with the color and canvas, but would avoid the traditional gestures and brush strokes, so I started to test all kinds of stuff and that's how I ended choosing the carrot, as it had the possibilities in variation, I was looking for" Idea, intention, carrot, color, hand, canvas, stretcher and time are all factors, that influence the final result. And for this exhibition Dyrehauge has added another element: The frame. He has chosen to frame each work with a steel frame; a new initiative, that makes the prints appear as a kind of objects. The hard cold metal, often painted in contrasting colors, frame the raw untreated, tightly clamped canvases on which the circular color traces of the carrot order themselves in geometric rows. Dyrehauge is also a colorist. He works mostly with the same color in one work, but likes to make it phase in, appearing with different strengths.

The compositions are stretched over the canvas as a grid or raster. In some works with the dots across the canvas, in others lengthwise. During the printing process human errors occur; especially at the edges of the canvas it shows how an early print is affecting the final composition later in the picture.

The raster network, known from book printing, is one of the basic and most frequently used structures of modern and contemporary art. From Bauhaus to pop art, from minimalism to op-art, rasters have been used as a visual element or as a symbol of a particular system. Dyrehauge calls his works democratic; there is no hierarchy, no center and no real narrative. No dot has a higher value than the next. He works slowly and concentrated, and each imprint from the given carrot requires exactly the same attention and care. An almost zen-like working condition arises in which repetition and rhythm becomes an important element. That's exactly where the small surprises occur, which give the works their unique beauty and energy.

This is how form becomes content. And the raster assumes a strong aesthetic and visual impact. The conceptual meets in his works the sensual and haptic.

"Nine New Works" is about perfection and error, failures in the system and chaos and order.